

[Damsgaard.]

med ministeren, som har erklæret, at denne reorganisering er et led i hele den udbygning, der indledtes med opførelsen af Reersø station, men at projektet endvidere er blevet større end dengang ventet, fordi der er sket en stærkere udvikling end ventet i kortbølgetelefontjenesten, hvortil kommer, at man nu finder det fordelagtigt at bygge en ny stationsbygning i Lyngby. Vi er ikke gået imod dette, fordi vi fik den motivering af ministeren.

Handelsministeren har til § 30 C., udlån og tilgodehavender, stillet et ændringsforslag om udlån af yderligere 3 mill. kr. til modernisering og rationalisering af detailbutikker inden for levnedsmiddelhandelen. Det er venstre ikke imod, men vi finder i denne forbindelse anledning til at gøre opmærksom på vort ofte fremsatte ønske om, at afdragene på de til landbruget ydede Marshallån bliver henlagt til en revolverende fond.

Vi har også under finansudvalgets drøftelse været inde på, om ikke statsanstalten for livsforsikring har en særlig begunstiget stilling i forhold til dens konkurrenter som følge af, at dens ejendomme er fritaget for ejendomsskatter til staten i det omfang, hvori de anvendes til statsanstaltens egen virksomhed. Finansministeren har i et samråd oplyst, at denne skattefritagelse i alt andrager 175.000 kr. årlig. Venstre finder det ikke rimeligt, at en statsvirksomhed opnår en sådan særstilling, men vi kan desværre ikke løse dette spørgsmål under finanslovbehandlingen, da denne skattefritagelse er hjemlet i bestemmelsen i lov om vurdering og beskatning af fast ejendom til staten §§ 49, 67 og 79.

Om de ændringsforslag, venstres og det konservative folkepartis medlemmer har stillet, skal jeg sige følgende.

Ved ændringsforslag nr. 252 til § 13 foreslår vi, at en bevilling til gennemførelse af en undersøgelse af befolkningens seksuelle adfærd bortfalder. Vi ønsker ikke en sådan undersøgelse, fordi vi tror, at man i bedste fald intet svar får og i værste fald en række urigtige oplysninger — og hvad skal disse oplysninger mon så bruges til? Der er i vor tid en ulyksalig trang til at snage i borgernes private forhold. Lad dog folk have fred og være fri for denne

offentlige omsorg på snart sagt alle livets stadier og områder. Venstre gik også sidste år mod en bevilling til et lignende formål.

Ved ændringsforslag nr. 781 til § 27 foreslår vi, at indenrigsministerens forslag om 3 mill. kr. til påbegyndelse af opførelsen af statens levnedsmiddelinstitut bortfalder. Venstre gik ved tillægsbevillingsloven for 1961-62 imod projekteringsudgiften på 675.000 kr., og vi har stadig den opfattelse, at vi i forvejen har en lang række fortrinlige laboratorier, som formentlig udmærket kunne foretage de undersøgelser, der tænkes henlagt til det nye institut.

Ændringsforslagene nr. 468 til § 17 og nr. 854 til § 30 angår egnsudviklingen. Under § 17 er der til projekteringer og undersøgelser foreslået bevilget 2,5 mill. kr. Vi foreslår, at denne bevilling bortfalder, da vi ikke mener, der er behov for disse penge. Jeg støtter denne opfattelse på, at medens der i finansårene 1960-61 og 1962-63 pr. år blev bevilget 5 mill. kr. til disse formål, blev der kun brugt 2,5 mill. kr. af disse bevillinger på i alt 15 mill. kr., ja, i 1961-62 og 1962-63 blev der endog kun brugt henholdsvis 143.000 kr. og 261.000 kr. Også i 1963-64 blev der bevilget 5 mill. kr. Hvor meget der vil blive brugt heraf, ved vi ikke endnu. Men når den højtærede handelsminister nu selv foreslår 2,5 mill. kr. for finansåret 1964-65 i stedet for de sædvanlige 5 mill. kr., må vi regne med, at der heller ikke i indeværende finansår har foreligget et egentligt behov for disse penge.

Under § 30 foreslås en bevilling på 15 mill. kr. til udlån til kommuner m. v. i henhold til egnsudviklingsloven. Det er en betragtelig stigning i forhold til de 3 mill. kr., som var afsat på finansloven for 1963-64, og som vi også gik imod dengang. Når vi også går imod nu og stiller ændringsforslag om bevillingens bortfald, er det ikke, fordi vi er imod egnsudvikling — tværtimod — men fordi vi finder, at disse midler i alt for ringe grad er nået ud til de egne, hvor der virkelig er behov for en egnsudvikling.

Jeg har en beretning fra Vestjyllands udviklingsråd — hvis jeg må citere et par linjer. Der står:

„Af disse 26 sager forelå i løbet af halvåret 2 afsluttet med bevilling af egnsudviklingsgaranti, 4 med bevilling af